

[Dohrmann]

Og så vil jeg gerne bede udvalgets formand – jeg skal ikke begynde at give ham karakter, ligesom han gav mig, jeg skal ikke begynde at udtale mig om, hvorvidt formanden er klog eller dum – om at spekulere en lille smule over, hvorfor han tror han er blevet valgt til udvalgsformand. Tror han selv, at det er, fordi han er særlig genial, eller fordi man mener, der var brug for en formand, som var tilpas. Jeg skal ikke sige mere om det emne.

Det er sandsynligvis sidste gang, jeg står her på talerstolen, inden hjemmestyreloven bliver vedtaget, og jeg er godt klar over, at det ikke hjælper spor at begynde at overbevise nogen her i salen om, at man skal stemme anderledes, end man har fået besked på af sin partiformand. Men min sidste appel skal være rettet til de grønlandske vælgere, som bliver de sidste, der skal afgøre dette spørgsmål, og jeg vil gerne opfordre dem – og jeg håber, den grønlandske radio er til stede og kan bringe det videre – til at stemme nej til den nye hjemmestyreplan. Det vil ikke ændre en smule i den almindelige grønlænders hverdag. Administrationen, skatterne, bureaukratiet vil vokse. Den menige grønlænder vil ikke få andet end ulykker ud af det.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg synes nok, det er urimeligt af hr. Dohrmann at tale om hemmelighedskræmmeri, for for centrum-demokraterne var netop EF-problematikken, som nu er blevet rejst igen, meget væsentlig, og derfor spurgte vi i samrådet ministeren om spørgsmålet og fik afklaret, at skulle grønlænderne vedtage at ville træde ud af EF, skal det danske folketing sanktionere, men der ligger så et tilsagn fra regeringen om at ville støtte. Det er vigtigt for mig at få sagt, at det ville centrum-demokraterne så absolut stemme imod, idet vi mener, det er af stor vigtighed for Grønland at blive inden for EF. Vi vil heller ikke medvirke til senere at kompensere for de tilskud, som Grønland har modtaget fra EFs forskellige fonds.

Så skylder jeg at give en stemmeforklaring, idet enkelte medlemmer af centrum-demokraternes folketingsgruppe kan stemme for de af hr. Honoré stillede ændringsforslag.

Ib Nørhørd (DKP):

Lige for at vende tilbage til dette sprogproblem. Det er ikke så overraskende for mig, at der foreligger en grønlandsk oversættelse. Det er meget godt, men det er jo ikke det, det drejer sig om. Jeg spørger ikke bare for sådan at fornøje mig selv på det grønlandske, det er ikke det, der er hensigten, men spørgsmålet er, at hvis begge tekster skal have lovkraft, og det er normalt, så bliver det også optrykt med begge de sproglige udformninger i lovforslaget.

Når der foregår noget nede i den europæiske jungle i EF og vi får forelagt forslag derfra, er der oversættelser på indtil flere europasprog osv. Det er da højst besynderligt, at man i dette tilfælde, hvor man anerkender grønlandsk som hovedsproget, ikke tager de fornødne hensyn.

Steen Folke (VS):

Ministeren tog to ting op i forbindelse med det, jeg havde sagt. Det ene var spørgsmålet om muligheden for at frigøre sig fra EF. Ministeren sagde hertil, at der var ingen uklarhed om dette spørgsmål. Det mener jeg desværre ikke er korrekt, men jeg vil gerne spørge ministeren: hvis det er rigtigt, at der ikke er nogen uklarhed om dette spørgsmål, hvis det er rigtigt, at det er krystalklart, at det kommende hjemmestyre kan frigøre Grønland fra EF, hvis man ønsker det, hvorfor må det så ikke stå i den lov om hjemmestyre, vi vedtager? Alle er enige om, at det er et meget vigtigt spørgsmål. Hvorfor må det så ikke fremgå af den hjemmestyrelov, der bliver vedtaget, at der er denne mulighed? I den lov, vi vedtager, er der nemlig en paragraf, § 15, som alene handler om den situation, hvor Grønland er i EF, og der står deri, hvordan rigsmyndighederne skal opføre sig for at varetage grønlandske interesser osv. Men hvorfor måtte der så ikke stå, hvis det er så krystalklart, i et stk. 3, at der faktisk er mulighed for i givet fald, hvis man ønsker det, at udtræde af EF? Det vil jeg gerne have et svar på.

Det andet spørgsmål, ministeren kommenterede, var mit spørgsmål om, hvilken ret den danske stat har til Grønlands undergrund. Dertil siger ministeren, og det anerkender jeg, det er dog et svar, at det er i kraft af rigsheden, at den danske stat har højhedsretten over Grønland. Ja men hør nu,